

Malles vaginales posteriors i dispareunia

Clara López; Ana Pereda; Maria Fernández; Mireia Martínez; Felipe Ojeda

Servei de Ginecologia i Obstetrícia. Hospital General de Granollers.

Hipòtesi

Les malles vaginales posteriors estan en entredit per la relació amb dispareunia, tot i l'escassetat d'estudis que ho demostren. L'objectiu és analitzar l'efecte de les malles posteriors en la funció sexual de les pacients intervingudes.

Material i mètodes

Estudi observacional retrospectiu de cas-control amb 131 dones. Grup cas 25 dones intervingudes de rectocel de 2-3º mitjançant malla posterior entre gener-2007 i desembre-2017; van contestar si mantenien relacions sexuals i si presentaven dispareunia. Grup control 106 dones de la consulta de sol pelvià visitades entre gener i març-2014, no intervingudes, que van emplenar el qüestionari EPIQ. Dins del grup control, 13 pacients van consultar per rectocel, realitzant un subanàlisi comparant amb grup cas (intervingudes).

S'ha comparat els dos grups amb el test χ quadrat i l'exacte de Fisher, considerant estadísticament significatiu p-valor <0.05.

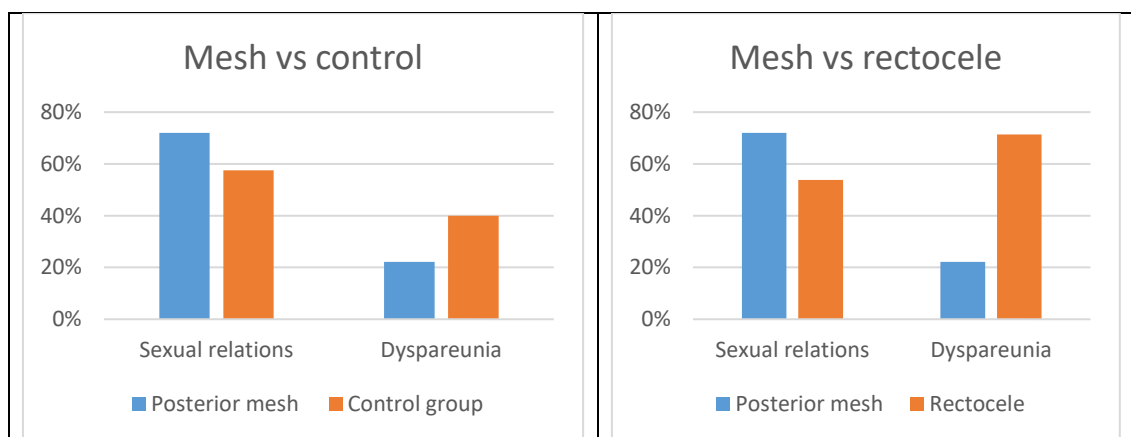
Resultats

Grup cas: edat mitjana 59.6anys; grup control: 57.9anys.

Al grup cas 72.0% mantenien relacions sexuals; grup control 57.5%.

Dades de dispareunia: 22.2% grup cas; 40.0% grup control.

Subanàlisi. Grup control-rectocel: edat mitjana 59.7anys; grup cas: 59.6anys. Al grup control-rectocel 53,8% mantenien relacions sexuals; grup cas 72%. Taxa de dispareunia grup control-rectocel 71,4%; grup cas 22.2%.

Cap de les diferències observades entre grup cas i control i en el subanàlisi posterior han resultat estadísticament significatives.

Discussió. Conclusions

No s'ha demostrat disminució de l'activitat sexual ni augment de la disparèunia en les pacients intervingudes amb malla posterior. A més, s'observa una tendència en el rectocel no intervingut a una major taxa de disparèunia, tot i resultats no estadísticament significatius.

Una limitació és l'extensió en el temps de l'estudi per l'escassa indicació d'aquesta tècnica quirúrgica. D'altra banda, no disposem de dades prèvies a la col·locació de la malla en relació a l'activitat sexual. Seria interessant realitzar un estudi prospectiu comparant la funció sexual abans i després de la cirurgia.

Referencias

- (1) Handa VL, Garrett E, Hendrix S, Gold E, Robbins J. Progression and remission of pelvic organ prolapse: a longitudinal study of menopausal women. [Progression and remission of pelvic organ prolapse: a longitudinal study of menopausal women]. *American Journal of Obstetrics and Gynecology* 2004;190(1):27–32.
- (2) Mowat A, Maher D, Baessler K, Christmann-Schmid C, Haya N, Maher C. Surgery for women with posterior compartment prolapse. *Cochrane Database of Systematic Reviews* 2018, Issue 3. Art. No.: CD012975.
- (3) BiagioAdile, ElizabettaConstantini, Sebastiano Bandiera. *Uroginecología*, Editora CAU, Caracas, 2006. 30:177-184.
- (4) Urogynecologic Surgical Mesh: Update on the Safety and Effectiveness of Transvaginal Placement for PelvicOrgan Prolapse. *FDA*. 2011